**Nu poţi şti ce-i învierea,
nici s-o crezi cu-adevărat,
când din moartea
fărdelegii,
dragul meu, n-ai înviat.
Căci în tainele preasfinte
va pătrunde cel ce-i viu.
Morţii însă niciodată,
nici nu cred şi nici nu ştiu!**

Nu poţi şti ce-i mântuirea,
şi-adâncimea ei de har,
când la plugul fărdelegii
tragi pe-al lumii-ntins
hotar!
Numai cei iertaţi şi liberi,
îi simt focul ei întreg.
Robii însă niciodată,
n-o cunosc, nici n-o-nţeleg!

**Nu poţi şti ce-i biruinţa
Jertfei de pe Golgota,
când mocirla fărdelegii
ţi-a-necat viaţa ta.
Căci în luptele divine
biruiesc doar cei curaţi;
ca să-noate, niciodată,
nu mai pot cei înecaţi.**

**Nu poţi şti ce-i Adevărul
rânduirilor cereşti,
când pe calea fărdelegii,
şi-a minciunii tu păşeşti.
Numai cel născut din Duhul
prin credinţa în Isus,
în lumina cunoştinţei
tainelor pe veci e pus!...**